

muner i regionen inden for de kompetencer, der er tillagt regionerne på kulturområdet.

Der har i så vel høringssvar som her i debatten i dag været givet udtryk for både det synspunkt, at regionerne selv burde kunne indgå kulturaftaler, og det synspunkt, at regionerne slet ikke burde kunne være med i aftalerne.

Det er min holdning, at vi med lovforslaget, som det ligger nu, har fundet den gyldne midtvej. Kulturaftalerne har i dag et element af udviklingsaftaler i sig, og det er mit håb, at de vil få det i endnu højere grad i fremtiden. Da regionernes rolle i forhold til kulturen netop er i relation til udviklingsinitiativer, virker det naturligt at åbne op for, at de kan være med i aftalerne.

Det giver imidlertid ikke nogen mening alene at indgå en kulturaftale med en region, da regionerne ikke forestår drift af kulturinstitutioner, som er et andet meget væsentligt element i kulturaftalerne. Og derfor er jeg overbevist om, at vi i denne sammenhæng har fundet den rigtige løsning.

Et tredje væsentligt element i lovforslaget er, at en hidtil gældende hjemmel til nedsættelse af et amtligt billedkunstråd fjernes i billedkunstloven. I stedet etableres der hjemmel til nedsættelse af lokale billedkunstråd. Lokale billedkunstråd kan nedsættes selvstændigt af en kommune eller flere kommuner i fællesskab.

Der er en forventning om et vist aktivitets- og befolkningsmæssigt grundlag for rådene, og derfor er det min forventning, at det oftest vil være tilfældet, at mange kommuner går sammen om at etablere et billedkunstråd. Herved sikrer man også, at de fornødne billedkunstfaglige kompetencer er til stede til at bemande rådene.

De lokale billedkunstråds opgaver vil blive at yde rådgivning til lokale myndigheder om billedkunstneriske problemstillinger, yde støtte til billedkunsten og medvirke til gennemførelsen af lokale udsmykningsopgaver. Det er frivilligt for kommunerne, om de vil nedsætte et billedkunstråd. Det er også frivilligt, om kommunerne vil lade rådene uddele de lokale bevillinger til billedkunsten.

En nylig sag fra Kolding har jo givet anledning til en vis diskussion om, hvorvidt man burde sikre sig, at også den lokale kunststøtte er underlagt armslængdeprincippet. Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen har den grundlæggende opfattelse, at armslængdeprincippet er det bærende element i kulturpolitikken, spe-

cielt når der er tale om konkret bedømmelse af kunst- og kulturprojekter. Det gælder så vel lokalt som nationalt.

Jeg vil da også gerne i den videre proces være med til at se på, hvordan man kan skabe incitamenter til at sikre den lokale armslængde, men jeg tror ikke på en ordning, hvor vi tvinger kommunerne til at anvende armslængdeprincippet. Man skal jo huske på, at kommunalfuldmagten er grundlaget for megen kommunal kulturstøtte, og hele ideen i at have en kommunalfuld-magt er, at kommunerne selv beslutter, hvor og hvordan og med hvor mange penge man vil støtte kulturen.

Med de ord vil jeg sige mange tak for de konstruktive bemærkninger fra ordførerne og ser frem til en velvillig udvalgsbehandling.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til kulturministeren. Så er der nogle korte bemærkninger. Først fru Mette Frederiksen, derefter hr. Ole Sohn og dernæst fru Elsebeth Gerner Nielsen. Værsgo, fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Hvis ikke man vidste det, ville man ikke på ministerens tale kunne høre, at vi faktisk har brugt et par timer på at diskutere det oplæg, der ligger fra regeringen og Dansk Folkeparti, og jeg kan forstå på Vinstres ordfører og nu også på ministeren, at det her med færre offentlige myndigheder på kulturområdet er meget vigtigt.

Det virker dog også efter debatten i dag, som om det færre antal myndigheder er noget, man sådan ud fra en styringstankegang synes er væsentligt. Det er jo ikke så meget ud fra kulturen, for hvori består problemet i dag for vores kulturinstitutioner, for vores kunstnere, for de børn, der går i musikskole, eller for de læsere, der kommer på biblioteket, ved, at der både er en kommune, et amt og en stat, som er involveret i mange kulturaktiviteter? Jeg kan ikke se, hvori problemet består.

Det, vi synes er problemet med det oplæg, der ligger, og som jeg i øvrigt sagtens tror vi kan få lavet en politisk aftale omkring, hvis vi ellers vil det alle sammen i Folketinget, er, at regionerne overhovedet ikke får lov til at spille en rolle, og at man dermed undervurderer behovet for faglig koordinering f.eks. på teater- og museumsområdet. Er det slet ikke noget, der indgår i regeringens overvejelser nu?